

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcu: **U. p., a.s.**, B. X., B., zastúpeného *JUDr. O. K., advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, S. X.*, proti žalovanému: **Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky** (predtým Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky), Vazovova 2, Bratislava, za účasti G., a.s., Ž. X., IČO: X., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1846/06/2 zo 7. augusta 2006, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 10. mája 2011, č. k. 2S 389/2006-76, jednomyseľne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 10. mája 2011, č. k. 2S 389/2006-76, **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 157,09 €, na účet právneho zástupcu žalobcu, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) postupom podľa ust. § 250j ods.2 písm. a/, d/ a e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného **č. 1846/06/2 zo 7.8.2006** a rozhodnutie Colného úradu Košice **zn. 41999/5664/2005-R3 z 12.11.2005** a **zn. 41999/5664/2005-R4 z 12.11.2005** a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.140,10 € k rukám právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný rozhodnutím **č. 1846/06/2 zo 7.8.2006** ako odvolací orgán podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozhodnutia len „zák. č. 71/1967 Zb.“ alebo „správny poriadok“) potvrdil napadnuté **rozhodnutia Colného úradu Košice:**

1./ zn. 41999/5664/2005-R3 z 12.11.2005, o vymeraní colného dlhu - ktorý vznikol v okamihu nesplnenia povinnosti vyviešťať tovar v určenej lehote, vyplývajúcej z režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb, t.j. dňa 1.5.2004 - podľa ust. § 397 ods. 8 zákona č. 238/2001 Z. z. Colný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len „colný zákon“) na základe nesplnenia povinnosti vyviešťať v určenej lehote tovar – časť rotačného tlačiarenskeho stroja zn. HARRIS M 850A v rozmontovanom stave špecifikovaného podľa dielčích dovozných faktúr č. WEB 1036-01 až WEB- 1036-09, výrobné číslo 135067 v hodnote 36.318.760,--Sk o hmotnosti 111.669 kg, ktorý bol prepustený do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb na základe povolenia Colného úradu Košice ev.č. DC05664101801 rozhodnutím v colnom konaní ev.č. JCD 0566406102240 z 30.10.2001, pričom colná hodnota predmetného tovaru pri jeho prepustení do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla podľa ust. § 59 ods. 1 colného zákona bola určená vo výške 36.318.760,--Sk, výška colného dlhu za obdobie, počas ktorého bol tovar v režime dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla z iného dôvodu, ako je prepustenie tovaru do tohto režimu, bola určená na základe § 352 ods. 5 colného zákona a v súlade s ust. § 407 ods. 3 písm. a/ colného zákona, colný úrad **vymeral colný dlh vo výške 584.732,--Sk**, ktorú sumu **uložil podľa § 412 ods. 1 colného zákona spoločne a nerozdielne zaplatiť dlžníkovi colného dlhu**, t.j. právnickej

osobe G., a.s., Ž. X., IČO: X. **a ručiteľovi colného dlhu, t.j. žalobcovi** a to v lehote 10 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia o vymeraní colného dlhu.

2./ zn. 41999/5664/2005-R4 z 12.11.2005. o vymeraní colného dlhu - ktorý vznikol v okamihu nesplnenia povinnosti vyviešť tovar v určenej lehote, vyplývajúcej z režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb, t.j. dňa 1.5.2004 - podľa ust. § 397 ods. 8 colného zákona, na základe nesplnenia povinnosti vyviešť v určenej lehote tovar – časť rotačného tlačiarenskeho stroja zn. HARRIS M 850A v rozmontovanom stave špecifikovaného podľa dovoznej faktúry č. WEB 1036-10, výrobné číslo 135067 v hodnote 3.042.931,--Sk o hmotnosti 1.842 kg, ktorý bol prepustený do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb na základe povolenia Colného úradu Košice ev.č. DC05664101801 rozhodnutím v colnom konaní ev.č. JCD 0566413102650 zo 16.11.2001, pričom colná hodnota predmetného tovaru pri jeho prepustení do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla podľa ust. § 59 ods. 1 colného zákona bola určená vo výške 3.042.931,--Sk, výška colného dlhu za obdobie, počas ktorého bol tovar v režime dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla z iného dôvodu, ako je prepustenie tovaru do tohto režimu bola určená na základe § 352 ods. 5 colného zákona a v súlade s ust. § 407 ods. 3 písm. a/ colného zákona colný úrad **vymeral colný dlh vo výške 69.987,--Sk**, ktorú sumu **uložil spoločne a nerozdielne zaplatiť dlžníkovi colného dlhu**, t.j. právnickej osobe G., a.s., Ž. X., IČO: X. **a ručiteľovi colného dlhu, t.j. žalobcovi** a to v lehote 10 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia o vymeraní colného dlhu.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný ako aj Colný úrad Košice postupovali v súlade s ust. § 91 ods. 1 zák. č. 199/2004 Z. z., keď na posúdenie hmotnoprávnej stránky veci použili právne predpisy platné a účinné v čase začatia konania, t.j. pri prepustení uvedeného tovaru do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla. Námietku žalobcu o nesprávnom použití právneho predpisu preto považoval za neopodstatnenú. Súd konštatoval, že na základe colných vyhlásení podaných deklarantom – právnická osoba K. t., a.s., K. v prvostupňovom konaní v postavení deklaranta a zároveň primárneho dlžníka colného dlhu **Colný úrad Košice rozhodnutiami ev.č. 0566406102240 z 30.10.2001 a ev.č. 0566413102650 zo 16.11.2001** vydanými na základe povolenia značky DC05664101801 z 30.10.2001 na režim dočasného použitia **prepustil do navrhovaného colného režimu (dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla)** zahraničný tovar - 1ks rotačný tlačiarenský stroj HARRIS M 850 A, vyr.č.

135067 s tým, že v nich **zároveň určil lehotu na spätný vývoz tovaru, resp. pridelenie iného colne schváleného určenia do 31.12.2002**, ktorá bola následne na základe žiadosti deklaranta predĺžená až **do 30.4.2004**.

Súd zistil, že rozhodnutím **Colného úradu Košice zn. 41999/5664/2005-R3 z 12.11.2005** bol vymeraný colný dlh vo výške 584.732,--Sk za obdobie, počas ktorého bol tovar v režime dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla z iného dôvodu, ako je prepustenie tovaru do tohto režimu, výšku ktorého určil v zmysle § 352 ods. 5 a v súlade s § 407 ods. 3 písm. a/ zák. č. 238/2001 Z. z. Podľa tohto rozhodnutia vznikol colný dlh podľa § 397 ods. 8 colného zákona v okamihu nesplnenia povinnosti vyviešťať tovar v určenej lehote vyplývajúcej z režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb, t.j. od 1.5.2004. Krajský súd skonštatoval, že uvedené rozhodnutie o vymeraní colného dlhu nie je právne opodstatnené, pretože **colný režim - dočasné použitie s čiastočným oslobodením** v zmysle § 284 zák. č. 238/2001 Z. z. končí pridelením iného colne schváleného určenia. O prepustení do navrhovaného režimu alebo o pridelení iného colne schváleného určenia rozhodujú colné orgány v colnom konaní a to v zmysle § 76 zák. č. 238/2001 Z. z. S poukazom na ust. § 76 ods. 3 a § 79 ods. 6 cit. zákona, ktoré citoval, uviedol, že z colného zákona vyplýva, že **režim dočasné použitie, ktorý začal v okamihu prepustenia tovaru do režimu dočasné použitie**, čo colný úrad potvrdil v colnom vyhlásení v súlade s § 155 ods. 3 colného zákona, **môže skončiť iba vtedy, ak** v novom colnom konaní bude v súlade s § 340 colného zákona, **tovaru, ktorý bol prepustený do režimu dočasného použitia s čiastočným oslobodením pridelené niektoré z colne schválených určení** (§ 2 písm. h/ cit. zákona). V tomto smere krajský súd zdôraznil, že z administratívneho spisu vyplýva, že takéto rozhodnutie o prepustení tovaru do iného režimu nebolo vydané.

Ďalej krajský súd uviedol, že Colný úrad Košice rozhodnutím **zn. 41999/5664/2005-R4 z 12.11.2005 rozhodol** o vymeraní colného dlhu - ktorý vznikol podľa ust. § 397 ods. 8 colného zákona, na základe nesplnenia povinnosti vyviešťať v určenej lehote tovar, ktorý bol prepustený do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb na základe povolenia Colného úradu Košice, pričom výška colného dlhu za tovar, ktorý bol v okamihu prepustenia do režimu voľný obeh je vo výške 69.987,--Sk, čo predstavuje **daň z pridanej hodnoty, ktorá bola vyrubená v súlade s ust. § 49 ods. 1 zákona č. 289/1995 Z. z.** S poukazom na ust. § 2 písm. n/ colného zákona a § 48 ods. 1 a 2 zákona o DPH, ktoré zároveň citoval, uviedol, že len v prípade, ak došlo k skutočnostiam skutkovo vymedzeným v týchto ustanoveniach, dôjde k vzniku daňovej povinnosti a to bez ohľadu na to, či došlo

k povinnosti zaplatiť clo. Krajský súd uviedol, že daňovú povinnosť je možné stanoviť len vtedy, ak ju zákon o DPH skutkovo vymedzuje, a je teda vylúčené, aby podľa zákona o DPH bolo možné uložiť daňovú povinnosť pri vzniku colného dlhu podľa § 397 ods. 8 colného zákona v dôsledku alebo v súvislosti s tým, že vznikla v dôsledku toho, že tovar bol prepustený do režimu dočasného použitia. Zdôraznil, že vznik colného dlhu podľa § 397 ods. 1 písm. b/ colného zákona a vznik colného dlhu podľa § 397 ods. 8 colného zákona sú samostatnými právnymi skutočnosťami, rovnako ako vznik daňovej povinnosti podľa § 48 ods. 2 písm. c/ zákona o DPH, ktorá je spojená výlučne so vznikom colného dlhu podľa § 397 ods. 1 písm. b/ colného zákona a nie je možné na základe cit. ustanovenia určiť daňovú povinnosť aj v spojení s § 397 ods. 8 colného zákona. Súd konštatoval, že vznik colného dlhu je suma platieb, ktoré sa uplatňujú za dovážaný tovar, pričom vznik colného dlhu vyúčtovaného podľa § 48 ods. 2 zákona o DPH bol zo strany žalovaného v rozpore s uvedeným zákonom, pretože žalobcovi bola uložená daňová povinnosť bez existencie právneho dôvodu, t.j. bez colného dlhu vyúčtovaného podľa zák. č. 238/2001 Z. z. Záverom krajský súd konštatoval, že aj napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 1846/06/2 je v rozpore s citovanými ustanoveniami colného zákona a zákona o DPH, a preto aj toto rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu v zákonnej lehote podal žalovaný odvolanie, a to z dôvodov uvedeného v § 205 ods. 1 písm. d/ O.s.p., pretože rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V rámci odôvodnenia odvolania uviedol, že dôvodom zrušenia napadnutých rozhodnutí krajským súdom bola skutočnosť, že colný režim dočasné použitie s čiastočným oslobodením od cla v zmysle § 284 colného zákona je režimom s podmieneným oslobodením od dovozného cla a režimom s ekonomickým účinkom, ktorý možno v zmysle § 287 ods. 1 colného zákona ukončiť pridelením iného colne schváleného určenia tovaru, pričom z administratívneho spisu vyplýva, že takéto rozhodnutie o prepustení tovaru do iného colného režimu nebolo vydané. Podľa názoru žalovaného, skutočnosť riadneho ukončenia colného režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla je v danom prípade irelevantná, keďže colný úrad rozhodnutiami *zn. 41999/5664/2005-R3 z 12.11.2005* a *zn. 41999/5664/2005-R4 z 12.11.2005* vymeral colný dlh, ktorý vznikol iným spôsobom ako prijatím colného vyhlásenia. Colný dlh v danom prípade vznikol podľa § 397 ods. 8 colného zákona na tom skutkovom základe, že deklarant tovar, prepustený do colného režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od cla z colného územia späť nevyviezol a ani nepožiadaval o pridelenie iného colne schváleného

určenia. Colné orgány z uvedeného dôvodu v súlade s platnou právnou úpravou (§ 352 ods. 5 zák. č. 238/2002 Z. z.) rozhodli o vymeraní colného dlhu a zároveň o uložení povinnosti jeho zaplatenia dlžníkom, resp. jeho ručiteľom, ktorý má podľa platnej právnej úpravy postavenie solidárneho dlžníka. Zdôraznil, že rozhodujúcou skutočnosťou je teda v danom prípade porušenie povinnosti, v dôsledku ktorej došlo k vzniku colného dlhu iným spôsobom ako prijatím colného vyhlásenia, a nie skončenie režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od cla. Žalovaný sa tiež nestotožnil s právnym názorom krajského súdu, podľa ktorého uloženie daňovej povinnosti je v rozpore s § 48 ods. 2 písm. c/ zákona o DPH, v zmysle ktorého je vznik daňovej povinnosti spojený výlučne so vznikom colného dlhu podľa § 397 ods. 1 písm. b/ colného zákona a keďže v danom prípade došlo k vzniku colného dlhu podľa § 397 ods. 8 colného zákona, nie je možné na základe § 48 ods. 2 písm. c/ zákona o DPH v spojení s § 397 ods. 8 colného zákona určiť daňovú povinnosť. Žalovaný zdôraznil, že krajský súd opomenul skutočnosť, že colný dlh v danom prípade vznikol v súvislosti s dovezeným tovarom prepusteným do colného režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od cla (deklarant na colné územie predmetný tovar doviezol a na základe jeho návrhu bol tovar do tohto colného režimu prepustený). Žalovaný uviedol, že podľa § 48 ods. 1 v spojení s ods. 2 písm. c/ zákona o DPH dovážaný tovar podlieha dani a dovezeným tovarom na účely tohto zákona je tovar prepustený do režimu dočasného použitia. Zdôraznil, že **nie je možné nesprávne a zároveň účelovo vyňať z objektívne daných skutočností** (dovoz zahraničného tovaru na colné územie SR, ktorý bol v súlade s platnou právnou úpravou prepustený do colného režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla, pričom s týmto colným režimom je spojená aj povinnosť zaplatenia colného dlhu, ktorého výška predstavuje DPH) **d'alšiu právnou skutočnosť** (nesplnenie si povinnosti deklarantom spätne do zahraničia predmetný tovar vyvieť), **ktorej existencia má za následok vznik colného dlhu aj iným spôsobom ako prijatím colného vyhlásenia**. Na základe uvedených skutočností je nepochybné, že suma dane z pridanej hodnoty je súčasťou dovozného platby a jej vymeranie je správne a zákonné. S prihliadnutím na všetky skutočnosti a argumenty uvedené v tomto odvolaní v spojení s predloženými dôkaznými prostriedkami vyplývajúcimi zo spisového materiálu žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd SR napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalovaného zaplatiť mu trovy odvolacieho konania vo výške 130,01 € + DPH vo výške

26,18 € (1 úkon podľa § 14 ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z. z. – vyjadrenie á 123,50 €, režijný paušál 1x á 7,41 €) k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. O. K..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (***upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov***) preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým boli potvrdené horeoznačené prvostupňové rozhodnutia o vymeraní colného dlhu, ktorý vznikol podľa ustanovenia § 397 ods. 8 colného zákona nesplnením povinnosti vyviešťať v určenej lehote tovar - časť rotačného tlačiarenskeho stroja zn. HARRIS M 850A v rozmontovanom stave, ktorý bol prepustený do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb na základe povolenia Colného úradu Košice. Z obsahu prvostupňových rozhodnutí vyplýva, že povinnosť zaplatiť colný dlh bola uložená ***spoločne a nerozdielne dlžníkovi colného dlhu, t.j. právnickej osobe G., a.s., Ž. X., IČO: X. a ručiteľovi colného dlhu, t.j. žalobcovi.***

Podľa ust. § 397 ods. 1 colného zákona, ***colný dlh pri dovoze vznikne prepustením tovaru, ktorý podlieha dovozným platbám do režimu***

a/ voľný obeh alebo

b/ dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb.

Z podkladov súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu správnych orgánov, vyplýva, že na základe colných vyhlásení podaných deklarantom – právnická osoba K. t., a.s. (právny nástupca G., a.s.) **Colný úrad Košice** rozhodnutiami ev.č. 0566406102240 z 30.10.2001 a ev.č. 0566413102650 zo 16.11.2001 vydanými na základe povolenia zn. DC 0566406102240 z 30.10.2001 na režim dočasné použitie **prepustil do režimu dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla** zahraničný tovar (1 ks rotačný tlačiarenský stroj HARRIS M 850 A, výrobné číslo 135067) s tým, že v predmetných rozhodnutiach zároveň určil lehotu na spätný vývoz tovaru, resp. pridelenie iného colne schváleného určenia do 31.12.2002, lehota ktorá bola na základe žiadosti deklaranta následne predĺžená, naposledy **do 30.4.2004**. Vzhľadom na skutočnosť, že deklarant v lehote určenej colným úradom predmetný tovar späť do zahraničia nevyviezol a ani nepožiadal o pridelenie iného colne schváleného určenia, podľa názoru colného úradu došlo aj **k vzniku colného dlhu** - okrem vzniku colného dlhu podľa § 397 ods. 1 písm. b/ colného zákona, zaplataenie ktorého bolo žalobcovi uložené osobitnými rozhodnutiami, zákonnosť ktorých bola predmetom osobitného súdneho konania - aj iným spôsobom ako prijatím colného vyhlásenia.

Vzhľadom na túto skutočnosť Colný úrad Košice 12.11.2005 vydal horeoznačené rozhodnutia o vymeraní colných dlhov podľa § 397 ods. 8 colného zákona, ktorými zároveň **uložil povinnosť** dlžníkovi colného dlhu právnickej osobe G., a.s. (právny predchodca K. t., a.s.) spolu so žalobcom, ktorý bol v postavení ručiteľa predmetných colných dlhov, **sumu dovozných platieb v celkovej výške 654.719,--Sk, zodpovedajúcej daniam z pridanej hodnoty vymeranej dlžníkovi colného dlhu G., a.s.** zaplatiť spolu so žalobcom v lehote 10 dní odo dňa rozhodnutí o vzniku a vymeraní predmetných colných dlhov. Žalovaný správny orgán napadnutým rozhodnutím č. 1846/06/2 zo 7.8.2006 prvostupňové rozhodnutia **Colného úradu Košice z 12.11.2005, zn. 41999/5664/2005-R3 a zn. 41999/5664/2005-R4** o vymeraní colného dlhu podľa ust. § 397 ods. 8 colného zákona, potvrdil.

Odvolaací súd konštatuje, že s poukazom na obsah žaloby a napadnutých rozhodnutí (žalovaného vrátane prvostupňových), predmetom súdneho konania bolo posúdiť, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre vymeranie colného dlhu podľa ustanovenia § 397 ods. 8 colného zákona a určenie daňovej povinnosti v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. c/ zákona o DPH.

Podľa ust. § 397 ods. 1 colného zákona, ***colný dlh pri dovoze vznikne prepustením tovaru, ktorý podlieha dovozným platbám do režimu***

a/ voľný obeh alebo

b/ dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozných platieb.

Podľa ust. § 397 ods. 8 colného zákona, colný dlh pri dovoze tovaru ***vznikne aj v iných prípadoch***, ak sa preukáže, že nesplnenie povinností alebo nedodržanie podmienok na dočasné uskladnenie alebo príslušný režim má významný vplyv na ich riadne vykonávanie.

Podľa ust. § 284 ods. 1 písm. e/ colného zákona, režimom s podmiennečným oslobodením od dovozného cla ***je režim dočasné použitie***.

Podľa ust. § 284 ods. 2 písm. d/ colného zákona, režimom s ekonomickým účinkom je ***režim dočasné použitie***.

Podľa ust. § 287 ods. 1 colného zákona ***režimy s podmiennečným oslobodením od dovozného cla a režimy s ekonomickým účinkom sa ukončia pridelením iného colne schváleného určenia tovaru.***

Podľa ust. § 251 ods. 1 colného zákona, režim dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla skončí, ak sú splnené podmienky určené colným úradom pre tovar prepustený do tohto režimu, ustanovenie § 287 tým nie je dotknuté. V deň ukončenia režimu colný úrad určí výšku dovozných platieb.

Podľa § 48 ods. 1 zákona o DPH dovážaný tovar podlieha dani.

Podľa § 48 ods. 2 písm. c/ zákona o DPH dovezeným tovarom na účely tohto zákona je tovar prepustený do režimu dočasného použitia.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len

na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na citované ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku.

Úlohou krajského súdu v posudzovanej veci bolo vysporiadať sa so v žalobe nastolenými otázkami, a to, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre:

- vymeranie colného dlhu podľa ustanovenia **§ 397 ods. 8 colného zákona,**
- určenie daňovej povinnosti v zmysle ustanovenia **§ 48 ods. 2 písm. c/ zákona o DPH.**

Senát odvolacieho súdu pri posudzovaní vecnej správnosti rozsudku krajského súdu, dospel k jednoznačnému záveru, že krajský súd sa s nastolenými otázkami dôsledne zaoberal a dal na ne adekvátnu odpoveď. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, zákonné podmienky pre aplikáciu ust. § 397 ods. 8 colného zákona v predmetnej veci neboli splnené, pretože **režim dočasné použitie, ktorý začal v okamihu prepustenia tovaru do režimu dočasné použitie**, čo colný úrad potvrdil v colnom vyhlásení v súlade s § 155 ods. 3 colného zákona, **môže skončiť iba vtedy, ak** v novom colnom konaní bude v súlade s § 340 colného zákona, **tovaru, ktorý bol prepustený do režimu dočasného použitia s čiastočným oslobodením pridelené niektoré z colne schválených určení** (§ 2 písm. h/ cit. zákona). Je nespornou skutočnosťou, že takéto rozhodnutie o prepustení tovaru do iného režimu v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného nebolo vydané. Stotožnil sa tiež s argumentáciou krajského súdu týkajúcou sa daňovej povinnosti v tom smere, že daňovú povinnosť je možné stanoviť len vtedy, ak ju zákon o DPH skutkovo vymedzuje, a je teda vylúčené, aby podľa zákona o DPH bolo možné uložiť daňovú povinnosť pri vzniku colného dlhu podľa § 397 ods. 8 colného zákona v dôsledku alebo v súvislosti s tým, že vznikla v dôsledku toho, že tovar bol prepustený do režimu dočasného použitia. Vznik colného dlhu podľa § 397 ods. 1 písm. b/ colného zákona a vznik colného dlhu podľa § 397 ods. 8 colného zákona

sú samostatnými právnymi skutočnosťami, rovnako ako vznik daňovej povinnosti podľa § 48 ods. 2 písm. c/ zákona o DPH, ktorá je spojená výlučne so vznikom colného dlhu podľa § 397 ods. 1 písm. b/ colného zákona a nie je možné na základe cit. ustanovenia určiť daňovú povinnosť aj v spojení s § 397 ods. 8 colného zákona. Vznik colného dlhu je suma platieb, ktoré sa uplatňujú za dovážaný tovar, pričom vznik colného dlhu vyúčtovaného podľa § 48 ods. 2 zákona o DPH bol zo strany žalovaného v rozpore s uvedeným zákonom, pretože žalobcovi bola uložená daňová povinnosť bez existencie právneho dôvodu, t.j. bez colného dlhu vyúčtovaného podľa zák. č. 238/2001 Z. z.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd nepochybil, keď napadnuté rozhodnutie žalovaného, vrátane prvostupňových rozhodnutí podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, nezhliadol dôvodnosť odvolacích námietok žalovaného, a preto postupom podľa § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 389/2006-76 zo dňa 10. mája 2011 ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v sume 157,09 €. Odmena za poskytnuté právne služby advokátom pozostáva z odmeny za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) v sume 123,50 € podľa ust. § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov + režijný paušál 7,41 € (§ 15 citovanej vyhlášky) + 26,18 € (20 % DPH podľa ust. § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky) t.j. spolu 157,09 €.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 28. novembra 2012

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth